

Interpretacja indywidualna

ID informacji: 588627

Kategoria informacji: Interpretacja indywidualna

Status informacji: Aktualna

Data publikacji: 2024-06-19T15:19:25.022

Tytuł (teza): Określenie rezydencji podatkowej.

Autor informacji:

- Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Data wydania: 2024-06-10T09:04:42.719

Sygnatura: 0114-KDWP.4011.17.2024.2.IG

Słowa kluczowe:

- Niemcy
- obowiązek-obowiązek podatkowy-ograniczony obowiązek podatkowy
- rezydencja-rezydencja podatkowa

Przepis:

- [PIT] Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych-Rozdział 1-art. 3-ust. 1
- [PIT] Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych-Rozdział 1-art. 3-ust. 2a

Zagadnienie:

- Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych-Rozdział 1-Podmiot i przedmiot opodatkowania-Nieograniczony i ograniczony obowiązek podatkowy.

Załączniki: brak

Treść:

Interpretacja indywidualna – stanowisko prawidłowe

Szanowny Panie,

stwierdzam, że Pana stanowisko w sprawie oceny skutków podatkowych opisanego we wniosku zdarzenia przyszłego w podatku dochodowym od osób fizycznych w zakresie obowiązku podatkowego - jest prawidłowe.

Zakres wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej

22 kwietnia 2024 r. wpłynął Pana wniosek z 15 kwietnia 2024 r. o wydanie interpretacji indywidualnej, który dotyczy ustalenia obowiązku podatkowego.

Uzpełnił go Pan – w odpowiedzi na wezwanie – pismem z 22 maja 2024 r. (wpływ 29 maja 2024 r.).

Treść wniosku jest następująca.

Opis zdarzenia przyszłego

Wnioskodawca jest osobą fizyczną.

Obecnie Wnioskodawca posiada stałe zakwaterowanie w Niemczech (apartament wynajmowany od maja 2021 r.). W okresie 2015-2020 Wnioskodawca posiadał w Niemczech zakwaterowanie tymczasowe w związku z wykonywaniem tam pracy sezonowej.

Obecnie Wnioskodawca jest zatrudniony w Niemczech w niemieckiej firmie od 1 stycznia 2024 r. i wykonuje pracę na terenie Niemiec. Poprzednia umowa o pracę również wykonywana była na terenie Niemiec (od maja 2021 r. do wypowiedzenia we wrześniu 2023 r.).

W związku z podejmowaną pracą zarobkową w Niemczech, Wnioskodawca składał deklaracje do niemieckiego urzędu skarbowego. Zgodnie z obowiązującymi w Niemczech regulacjami, do deklaracji dołączane były zaświadczenia UE/EOG wydawane przez polski urząd skarbowy, potwierdzające brak dochodów w Polsce.

Wnioskodawca otrzymał potwierdzenie stałego zameldowania w Niemczech 25 czerwca 2021 r. (z uwagi na sytuację związaną z pandemią wcześniejsze uzyskanie potwierdzenia było utrudnione).

Wnioskodawca nie jest właścicielem ani najemcą nieruchomości położonych w Polsce.

Wnioskodawca nie jest żonaty oraz nie ma dzieci. W Polsce mieszkają rodzice Wnioskodawcy.

Wnioskodawca nie jest zatrudniony w Polsce oraz nie uzyskuje w Polsce dochodów z innych tytułów.

Wnioskodawca posiada rachunek w polskim banku (walutowy), na który wpływa wynagrodzenie ze stosunku pracy oraz planuje założenie konta w banku niemieckim. W momencie podejmowania pracy przez Wnioskodawcę założenie rachunku w banku niemieckim było utrudnione z uwagi na pandemię.

Z uwagi na zatrudnienie w niemieckiej firmie, Wnioskodawca podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym na terenie Niemiec.

Wnioskodawca zamierza kontynuować pracę w Niemczech, ponieważ mieszka tu wystarczająco długo aby czuć się swobodnie w pracy jak i poza nią.

Uzupelnienie zdarzenia przyszłego

W uzupelnieniu wniosku z 22 maja 2024 r. wskazał Pan, że:

Wnioskodawca zamierza w 2024 i latach kolejnych mieć miejsce zamieszkania dla celów podatkowych na terytorium Niemiec, natomiast nie jest możliwe stwierdzenie, czy tak się stanie. Wniosek dotyczy opisanego zdarzenia przyszłego, tj. założenia, że Wnioskodawca przebywa stale na terenie Niemiec. Wnioskodawca jest świadomy, że w przypadku zmiany miejsca zamieszkania może zmienić się jego rezydencja podatkowa.

Wnioskodawca rozlicza podatki z uzyskiwanych przychodów z całości w Niemczech, przy czym nie ma informacji, czy Niemcy traktują go jako swojego rezydenta podatkowego o nieograniczonym obowiązku podatkowym, ponieważ:

- 1) nie występował o certyfikat rezydencji (nie wystąpiła potrzeba uzyskania certyfikatu),

- 2) niezależnie od tego, czy byłby rezydentem niemieckim czy nie, uzyskiwane przez niego aktualnie dochody z tytułu pracy tam wykonywanej u niemieckiego pracodawcy podlegałyby opodatkowaniu w Niemczech na takich samych zasadach.

Wnioskodawca zakłada, że w 2024 i w latach kolejnych więzi rodzinne, towarzyskie i gospodarcze będą zbieżne z opisem stanu faktycznego opisanego we wniosku, tj. główne źródło dochodu, miejsce zamieszkania i aktywność towarzyska skupiać się będzie w Niemczech), natomiast jeśli chodzi o więzi rodzinne, to Wnioskodawca jest kawalerem i nie ma dzieci, a rodzice mieszkają w Polsce.

Przedmiotem pytania Wnioskodawcy jest ocena przez Organ, czy w opisanym stanie faktycznym można uznać, że przesłanka posiadania centrum interesów życiowych lub osobistych znajduje się w Niemczech. Przesądzenie tej kwestii przez Wnioskodawcę w opisanie stanu faktycznego czyniłoby wniosek bezprzedmiotowym. Wnioskodawca zmierza do potwierdzenia przez organ wykładni przesłanki posiadania centrum interesów życiowych lub gospodarczych w danym kraju, tj. czy organ zgadza się ze stanowiskiem Wnioskodawcy, że centra te znajdują się w Niemczech.

Wnioskodawca opisał we wniosku, jak wyglądają jego więzi osobiste i interesy gospodarcze i zwraca się o odpowiedź na jego pytanie przy założeniu, że nie ulegną zmianie.

Wnioskodawca w 2024 i w latach kolejnych nie zamierza wracać na stałe do Polski.

Wnioskodawca wyjechał do Niemiec do pracy, którego skutkiem stało się obecne stałe osiedlenie na terenie Niemiec (z uwagi na zaaklimatyzowanie się, zadowalające warunki finansowe itp.). W momencie wyjazdu do pracy Wnioskodawca nie wiedział, czy przesiedlenie będzie miało charakter stały.

Wnioskodawca jest obywatelem Polski.

Pytanie

Czy Wnioskodawca będzie podlegał w Polsce nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych?

Pana stanowisko w sprawie

Zdaniem Wnioskodawcy, nie będzie on podlegał w Polsce nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (dalej: ustawa PIT).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy PIT, osoby fizyczne, jeżeli mają miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlegają obowiązkowi podatkowemu od całości swoich dochodów (przychodów) bez względu na miejsce położenia źródeł przychodów (nieograniczony obowiązek podatkowy).

Zgodnie z ust. 1a za osobę mającą miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się osobę fizyczną, która:

- 1) posiada na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej centrum interesów osobistych lub gospodarczych (ośrodek interesów życiowych) lub
- 2) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dłużej niż 183 dni w roku podatkowym.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisana w Berlinie dnia 14.05.2003 r. (Dz. U. z 2005 r. nr 12, poz. 90, dalej: UPO), "w rozumieniu niniejszej umowy, określenie "osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na jej miejsce

zamieszkania, miejsce stałego pobytu, miejsce zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Państwo, każdą jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny. Jednakże określenie to nie obejmuje osób, które podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, w zakresie dochodu osiąganego tylko ze źródeł w tym Państwie lub z tytułu majątku położonego w tym Państwie".

Zgodnie z art. 4 ust 2 UPO, jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się według następujących zasad:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych),
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa, (...)

W ocenie Wnioskodawcy kluczowe jest zatem ustalenie, w którym państwie posiada on ośrodek interesów życiowych. Po pierwsze, niezależnie od tego, w którym kraju podatnik przebywa powyżej 183 dni w roku (a więc ma w tym kraju miejsce zamieszkania), nie wyklucza to posiadania miejsca zamieszkania w innym kraju w związku z posiadaniem tam centrum interesów życiowych. Po drugie, kryterium ośrodka interesów życiowych ma charakter decydujący. Przykładowo, podatnik przebywający powyżej 183 dni w roku w Niemczech, a posiadający centrum interesów życiowych w Polsce, będzie podlegał w Polsce nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu.

Na centrum interesów życiowych składa się centrum interesów osobistych lub gospodarczych.

Jak wynika z Objaśnień Ministra Finansów z dnia 29 kwietnia 2021 r. przez centrum interesów osobistych, należy rozumieć miejsce, z którym podatnik posiada ściśle powiązania osobiste. Powiązania osobiste to występowanie więzi rodzinnych, towarzyskich itp. W praktyce, czynnikiem brany najczęściej pod uwagę jest obecność w Polsce współmałżonka, partnera lub małoletnich dzieci.

Natomiast w przypadku centrum interesów gospodarczych w praktyce chodzi o miejsce, z którym dana osoba ma ściśle powiązania ekonomiczne. W tym względzie należy wziąć pod uwagę przede wszystkim związku ekonomiczne osoby fizycznej z danym państwem, wśród których istotne są miejsce wykonywania działalności zarobkowej, główne źródła dochodów podatnika, posiadane inwestycje, majątek nieruchomy i ruchomy, zaciągnięte kredyty, miejsce, z którego osoba zarządza swoim mieniem itd.

Jak stwierdzono w objaśnieniach, wyjazd do innego państwa wraz z całą rodziną w większości przypadków powodować będzie przeniesienie centrum interesów osobistych do tego państwa. Wyjątek dotyczy sytuacji, w której małżonek i dzieci pozostają w Polsce.

Z kolei według Komentarza do Modelowej Konwencji OECD, posiadanie stałego ogniska domowego oznacza, że osoba fizyczna urządziła je i zastrzegła dla swojego trwałego użytkowania, w przeciwieństwie do przebywania w konkretnym miejscu, ale w takich warunkach, z których wynika, że dany pobyt jest zamierzony na krótki czas.

Zgodnie z Komentarzem, istotnym czynnikiem jest trwałość zamieszkania, dbałość o ognisko domowe, co należy rozumieć, że osoba zainteresowana czyni wszystko, co jest niezbędne, aby mieć to mieszkanie do własnej dyspozycji w każdym czasie, w sposób

ciągły, a nie od czasu do czasu, na pobyt, który z różnych względów może mieć charakter krótkotrwały. Jeżeli osoba fizyczna posiada ognisko domowe w obu Umawiających się państwach, wówczas pierwszeństwo ma państwo, z którym osobiste i ekonomiczne powiązania danej osoby są ściślejsze.

Przez takie powiązania, Komentarz nakazuje rozumieć ośrodek interesów życiowych, przy ustalaniu którego należy wziąć pod uwagę stosunki rodzinne i towarzyskie, zatrudnienie, działalność polityczną, kulturalną i wszelką inną, miejsce działalności gospodarczej i miejsce, z którego zarządza swoim mieniem.

W interpretacji indywidualnej z 28 grudnia 2022 r., nr 0115- KDIT1.4011.686.2022.1.MR, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej stwierdził że przez "centrum interesów osobistych" należy rozumieć wszelkie powiązania rodzinne, tzn. ognisko domowe, aktywność społeczną, polityczną, kulturalną, obywatelską, przynależność do organizacji /klubów, uprawiane hobby itp. Z kolei "centrum interesów gospodarczych" to przede wszystkim miejsce prowadzenia działalności zarobkowej, źródła dochodów, posiadane inwestycje, majątek nieruchomy i ruchomy, polisy ubezpieczeniowe, zaciągnięte kredyty, konta bankowe itd.

Biorąc pod uwagę powyższe, zdaniem Wnioskodawcy jego ośrodek interesów życiowych znajduje się w Niemczech, ponieważ:

- centrum interesów osobistych znajduje się w Niemczech:
  - jest to kraj w którym Wnioskodawca mieszka i w którym posiada tytuł prawny do lokalu;
  - z okoliczności nie wynika, aby był to pobyt zamierzony na krótki czas;
  - Wnioskodawca uzyskał stałe zameldowanie w Niemczech;
  - z tego powodu Wnioskodawca prowadzi też tutaj swoją aktywność towarzyską;
  - jednocześnie Wnioskodawca nie ma w Polsce żony lub dzieci.
- centrum interesów gospodarczych znajduje się w Niemczech:
  - w tym kraju Wnioskodawca pracuje na podstawie umowy o pracę zawartej z niemieckim podmiotem;
  - stąd Wnioskodawca zarządza swoimi sprawami majątkowymi;
  - tutaj Wnioskodawca podlega ubezpieczeniom społecznym;
  - jednocześnie Wnioskodawca nie posiada aktywów majątkowych na terytorium Polski poza rachunkiem walutowym w polskim banku.

W konsekwencji, Wnioskodawca jest niemieckim rezydentem podatkowym i zakładając brak zmiany w opisanym stanie faktycznym, pozostanie nim. Tym samym nie będzie on podlegał w Polsce nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu.

Ocena stanowiska

Stanowisko, które przedstawił Pan we wniosku jest prawidłowe.

Uzasadnienie interpretacji indywidualnej

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 226 ze zm.):

Osoby fizyczne, jeżeli mają miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlegają obowiązkowi podatkowemu od całości swoich dochodów (przychodów) bez względu na miejsce położenia źródeł przychodów (nieograniczony obowiązek podatkowy).

Na podstawie art. 3 ust. 1a ww. ustawy:

Za osobę mającą miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się osobę fizyczną, która:

- 1) posiada na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej centrum interesów osobistych lub gospodarczych (ośrodek interesów życiowych) lub
- 2) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dłużej niż 183 dni w roku podatkowym.

Natomiast art. 3 ust. 2a cytowanej ustawy stanowi, że:

Osoby fizyczne, jeżeli nie mają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsca zamieszkania, podlegają obowiązkowi podatkowemu tylko od dochodów (przychodów) osiąganych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (ograniczony obowiązek podatkowy).

Definicja „osoby mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie” odnosi się bezpośrednio do określenia „miejsca zamieszkania” przyjętego w ustawodawstwach wewnętrznych państw i uwzględnia różne formy więzi osobistej z państwem, które we własnym ustawodawstwie ustala podstawę do nieograniczonego obowiązku podatkowego.

Przepis art. 3 ust. 1a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, wskazuje na dwa warunki, od spełnienia których uzależnia się kwalifikację danej osoby jako mającej miejsce zamieszkania w Polsce. Powyższe przesłanki są rozdzielone spójnikiem „lub”, co jest równoznaczne z tym, że wystarczy spełnienie którejkolwiek z nich, aby uznać, że osoba posiada miejsce zamieszkania w Polsce, a więc – podlega w kraju nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, czyli opodatkowaniu od wszystkich osiąganych dochodów.

Jako pierwszy warunek pozwalający na uznanie osoby za mającą miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przepis wskazuje posiadanie centrum interesów osobistych lub gospodarczych (ośrodek interesów życiowych). Przesłanka ta została skonstruowana w bardzo szeroki sposób, jeśli chodzi o zakreśloną grupę osób, które na potrzeby podatku dochodowego od osób fizycznych posiadają w Polsce ośrodek interesów życiowych. Wynikać może to z użycia w powołanym powyżej przepisie spójnika „lub” w sformułowaniu „centrum interesów osobistych lub gospodarczych” dla doprecyzowania, kiedy uznaje się daną osobę za mającą miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Przez „centrum interesów osobistych” należy rozumieć wszelkie powiązania rodzinne, tzn. ognisko domowe, aktywność społeczną, polityczną, kulturalną, obywatelską, przynależność do organizacji/klubów, uprawiane hobby itp. Z kolei „centrum interesów gospodarczych” to przede wszystkim miejsce prowadzenia działalności zarobkowej, źródła dochodów, posiadane inwestycje, majątek nieruchomy i ruchomy, polisy ubezpieczeniowe, zaciągnięte kredyty, konta bankowe itd.

Za osobę mającą miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej uważa się również osobę fizyczną, która przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dłużej niż 183 dni w roku podatkowym. W świetle art. 3 ust. 1a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, warunek ten stanowi samodzielną podstawę do uznawania określonej kategorii osób za rezydentów, niezależną od omówionego powyżej posiadania na terytorium Polski centrum interesów życiowych

Na podstawie art. 4a ustawy:

Przepisy art. 3 ust. 1, 1a, 2a i 2b stosuje się z uwzględnieniem umów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

Pana rezydencja podatkowa na gruncie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania

Stosownie do art. 4 ust. 1 umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisana w Berlinie 14 maja 2003 r. (Dz. U. z 2005 r. nr 12 poz. 90):

W rozumieniu niniejszej umowy, określenie "osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, miejsce zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Państwo, każdą jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny. Jednakże określenie to nie obejmuje osób, które podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, w zakresie dochodu osiąganego tylko ze źródeł w tym Państwie lub z tytułu majątku położonego w tym Państwie.

Art. 4 ust. 2 ww. umowy stanowi, że:

Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się według następujących zasad:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych),
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa,
- c) jeżeli osoba przebywa zazwyczaj w obu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego jest obywatelem,
- d) jeżeli osoba jest obywatelem obydwu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, to właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną tę kwestię w drodze wzajemnego porozumienia.

Według Komentarza do Modelowej Konwencji OECD posiadanie stałego ogniska domowego oznacza, że osoba fizyczna urządziła je i zastrzegła dla swojego trwałego użytkowania, w przeciwieństwie do przebywania w konkretnym miejscu, ale w takich warunkach, z których wynika, że dany pobyt jest zamierzony na krótki czas. Zgodnie z Komentarzem, istotnym czynnikiem jest trwałość zamieszkania, dbałość o ognisko domowe, co należy rozumieć, że osoba zainteresowana czyni wszystko, co jest niezbędne, aby mieć to mieszkanie do własnej dyspozycji w każdym czasie, w sposób ciągły, a nie od czasu do czasu, na pobyt, który z różnych względów może mieć charakter krótkotrwały. Jeżeli osoba fizyczna posiada ognisko domowe w obu Umawiających się państwach, wówczas pierwszeństwo ma państwo, z którym osobiste i ekonomiczne powiązania danej osoby są ściślejsze. Przez takie powiązania, Komentarz nakazuje rozumieć ośrodek interesów życiowych, przy ustalaniu którego należy wziąć pod uwagę stosunki rodzinne i towarzyskie, zatrudnienie, działalność polityczną, kulturalną i wszelką inną, miejsce działalności gospodarczej i miejsce, z którego zarządza swoim mieniem. Wszystkie te okoliczności należy rozważyć w całości, uwzględniając indywidualne postępowanie danej osoby. Jeśli miejsca zamieszkania nie można ustalić na podstawie tego kryterium, należy ustalić je biorąc pod uwagę przede wszystkim miejsce, w którym osoba fizyczna zwykle przebywa, a następnie obywatelstwo danej osoby.

Ustalenie miejsca zamieszkania podatnika decyduje o zakresie ciążącego na nim obowiązku podatkowego. Inaczej mówiąc, od miejsca zamieszkania zależy, czy podatnik podlega nieograniczonemu, czy ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w Polsce.

Biorąc pod uwagę informacje przedstawione we wniosku, stwierdzam, że posiada Pan centrum interesów osobistych w Niemczech, ponieważ:

- otrzymał Pan potwierdzenie stałego zameldowania w Niemczech 25 czerwca 2021 r.,
- w Niemczech prowadzi Pan swoją aktywność towarzyską, jednocześnie nie ma Pan w Polsce żony lub dzieci (w Polsce mieszkają Pana rodzice),
- zakłada Pan, że w 2024 i w latach kolejnych więzi rodzinne i towarzyskie dalej skupiać się będą w Niemczech.

W zakresie powiązań gospodarczych, wyjaśniam, że jest to miejsce, z którym dana osoba ma ścisłe powiązania ekonomiczne. W tym względzie należy wziąć pod uwagę przede wszystkim związki ekonomiczne osoby fizycznej z danym państwem, wśród których istotne są: miejsce wykonywania działalności zarobkowej, główne źródła dochodów podatnika, posiadane inwestycje, majątek nieruchomy i ruchomy, zaciągnięte kredyty, konta bankowe, miejsce, z którego osoba zarządza swoim mieniem itd.

Pana ośrodek interesów gospodarczych znajduje się w Niemczech, bowiem :

- jest Pan zatrudniony w Niemczech na podstawie umowy o pracę zawartej z niemieckim podmiotem (jest to Pana główne źródło dochodów),
- nie jest Pan właścicielem ani najemcą nieruchomości położonych w Polsce,
- nie posiada Pan aktywów majątkowych na terytorium Polski poza rachunkiem walutowym w polskim banku (planuje Pan założenie konta w banku niemieckim),
- nie jest Pan zatrudniony w Polsce oraz nie uzyskuje w Polsce dochodów z innych tytułów,
- z Niemiec zarządza Pan swoimi sprawami majątkowymi,
- w Niemczech podlega Pan obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym,
- zakłada Pan, że w 2024 i w latach kolejnych więzi gospodarcze będą dalej skupiać się w Niemczech.

W związku z powyższym, należy wskazać, że ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze posiada Pan w Niemczech.

Zatem w 2024 r. i latach następnych (jeżeli nie ulegnie zmianie stan faktyczny i prawny) nie będzie podlegał Pan w Polsce nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Będzie Pan podlegał ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu określonymu w art. 3 ust. 2a tej ustawy, tj. będzie Pan podlegał opodatkowaniu w Polsce tylko od dochodów (przychodów) uzyskanych na terytorium Polski, z uwzględnieniem właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Pana stanowisko jest **prawidłowe**.

Dodatkowe informacje

Informacja o zakresie rozstrzygnięcia

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Pana oraz stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Organ podatkowy jest ściśle związany przedstawionym we wniosku opisem zdarzenia przyszłego. Zainteresowany ponosi ryzyko związane z ewentualnym błędnym lub nieprecyzyjnym przedstawieniem we wniosku opisu zdarzenia przyszłego.

Interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawnopodatkowe tylko wtedy, o ile rzeczywisty stan faktyczny sprawy będącej przedmiotem interpretacji pokrywał się będzie z opisem stanu zdarzenia przyszłego podanym przez wnioskodawcę w złożonym wniosku.

W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregokolwiek elementu opisu sprawy przedstawionego we wniosku, udzielona odpowiedź traci swoją aktualność.

Końcowo zauważam, że wydając niniejszą interpretację indywidualną zapoznałem się z powołaną przez Pana interpretacją indywidualną. Podkreślam jednak, że jest ona wiążąca jedynie w sprawie, w której została wydana i nie ma wpływu na ocenę stanowiska w Pana sprawie.

Pouczenie o funkcji ochronnej interpretacji

- Funkcję ochronną interpretacji indywidualnych określają przepisy art. 14k-14nb ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 ze zm.). Interpretacja będzie mogła pełnić funkcję ochronną, jeśli: Pana sytuacja będzie zgodna (tożsama) z opisem stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego i zastosuje się Pan do interpretacji.
- Zgodnie z art. 14na § 1 Ordynacji podatkowej:

Przepisów art. 14k-14n Ordynacji podatkowej nie stosuje się, jeśli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej jest elementem czynności, które są przedmiotem decyzji wydanej:

1) z zastosowaniem art. 119a;

2) w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;

3) z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

- Zgodnie z art. 14na § 2 Ordynacji podatkowej:

Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych.

Pouczenie o prawie do wniesienia skargi na interpretację

Ma Pan prawo do zaskarżenia tej interpretacji indywidualnej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...).

Zasady zaskarżania interpretacji indywidualnych reguluje ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1634 ze zm.; dalej jako „PPSA”).

Skargę do Sądu wnosi się za pośrednictwem Dyrektora KIS (art. 54 § 1 PPSA). Skargę należy wnieść w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia interpretacji indywidualnej (art. 53 § 1 PPSA):

- w formie papierowej, w dwóch egzemplarzach (oryginał i odpis) na adres: Krajowa Informacja Skarbowa, ul. Warszawska 5, 43-300 Bielsko-Biała (art. 47 § 1 PPSA), albo
- w formie dokumentu elektronicznego, w jednym egzemplarzu (bez odpisu), na adres Elektronicznej Skrzynki Podawczej Krajowej Informacji Skarbowej na platformie ePUAP: /KIS/SkrytkaESP (art. 47 § 3 i art. 54 § 1a PPSA).

Skarga na interpretację indywidualną może opierać się wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 57a PPSA).

Podstawa prawna dla wydania interpretacji

Podstawą prawną dla wydania tej interpretacji jest art. 13 § 2a oraz art. 14b § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 ze zm.).